

Szerkesztőség és kiadóhivatal! Brassóban, Nagy- sCzérna-utoza sarkán Papp Ferencz butoraktára fölött, hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt 9—11 óra között, és Bolonya, kut-utoza 356. sz. alatt hol minden délután található. A lap szellemi részét illető minden közlemény, valamint az előfizetési pénzek és hirdetések bérmentesen ide küldendők. Nagy-küküllőmegyei érdeklő közlemények Horváth László árszerkesztőhöz Segesvárra küldendők, kis-küküllőmegyei érdeklő közlemények Gyöngyösi István árszerkesztőhöz Dicső-Szt.-Mártonba.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

ELŐFIZETESI ÁR
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DIJA:
4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr, Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetmény után külön 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nyilttéri közlemény sora 10 kr.
Hirdetések és Nyilttér előre fizetendő
Kéziratok vissza nem adatnak

Az E. M. K. E. brassó-, kis- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszúfalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágothai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKENT HARÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

114-ik szám.

Brassó, Szombat, október 5-én.

V. évfolyam. 1889.

Alig lesz az országban magyar lap, mely súlyosabb és kedvezőtlenebb viszonyok között indult volna meg, mint ezelőtt öt évvel a „Brassó.” És dacára ennek, valamint a folyton tartó kedvezőtlen viszonyoknak, közvetlen működési területe birtokos osztálya válságos helyzetének, a kereskedelem és ipar általános pangásának, nemcsak fenn tudta magát tartani tisztességesen és becsületben, hanem még meg is i mosodhatott. Ez első sorban Brassó-, Kis- és Nagy-Küküllő- s Fogarasmegyék t. közönségének s másod-sorban t. munkatársaink érdeme, kik anyagilag és szellemileg támogatták lapunkat.

Az ötödik év utolsó negyede előtt állva, újból kérjük a t. közönség s t. munkatársaink kegyes támogatását, melyre most, midőn lapunk nagyobbítására törekszünk, fokozott mértékben volna szükségünk.

Lapunk iránya ugyanaz marad, mint eddig volt: politikai tekintetben szabadelvű párti, de azért mindenben függetlenül kimondva véleményünket; egyébként nemzeti, mint az E. M. K. E. brassó- s küküllőmegyei választmányainak hivatalos közlönye, odatörekedve, hogy e hazában legyen érzületére nézve mindenki magyar.

Öt éves multunk kezekedik ez irány további hű követéseért.

Ipar és kereskedelem és általában közgazdaság hathatós fejlesztőjét fogja bennünk birni jövőre is, közművelődési intézményeink: egyház, iskola s magánegyesületek mindenkor s mindegyik iránt egyenlően kész szolgálját.

Törekvésünk lesz: minden magyar és általában hasznos intézményt egyenlően szolgálni, — csak kérjük a t. közönség szíves támogatását, hogy ne csak továbbra is fenntarthassuk e lapot, mint Brassó-, Fogaras-, Kis- és Nagy-Küküllőmegyék magyarságának és általában közönségeinek közlönyét, — hanem fennállása hatodik évének beálltával meg-nagyithassuk.

Az előfizetési feltételek lapunk homlokán láthatók:

Október—decemberre 1 frt 80 kr. Külföldre 5 frank.

Kérjük tisztelettel az előfizetések szíves mielőbbi megújítását és lapunk terjesztését.

A „BRASSÓ” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Tisza Kálmán beszéde.

Tisza Kálmán nagyváradi beszéde oly fontos politikai eseménye hazánk beléletének, hogy azt e helyen tartjuk szükségesnek egész terjedelmében közölni.

A nagy hatást keltett s az ellenzékét lesújtó beszéd következő:

A „BRASSÓ TÁRCZAJA.”

A mostoha.

— Elbeszélés. —

Báró D. Ilma levele Somosy Margitához.

(Folytatás.)

VI.

Junius 20. (Éjfél)

... Éj van. IomÁ nem jó szememre. Lelkemet egy titkos vágy emésztí. Neked elmondhatom, kedves barátnóm, hogy érzem, miként szívemet már nem elégítené ki a szeretet. . . . A folytonos küzdés, a szeretetlenség tapasztalása előlték bennem a szeretet érzetét. S most már szerelem után sóvárog e szegény szív, hogy kárpótolva legyen az eddigi örömtelen életért.

Nem tudok lemondani addig a boldogságról, míg meg nem ismerem. — De ha megismerem — futok tőle messze, messze . . . nehogy elkarhazzam . . .

VII.

Junius 21.

... Ma kaptunk sürgőnyt Oszkár testvérétől, a melyben tudatja velünk, hogy fia, Zoltán a nyarat nálunk szándékozik tölteni s valószínű, hogy a napokban megérkezik.

E szerint zajosabb lesz házunk s az egyformaságból kissé kizökkenünk. Reám nem kellemes e változás, mert már előre félek az újabb méltatlankodás-

tól. Kitudja, nem-e fog a fiatal báró is azzal vádolni, hogy én okoztam, nagybátyja elvadását első nejétől? De még az is kellemetlenül fog rám hatni, hogy szemtanuja lesz összhangzás nélküli életeinknek.

Azt mondja Oszkár, hogy a fiatal báró igen szép ember. Vajjon lelke összhangzásban lesz-e külsejével? . . .

VIII.

Junius 25.

A fiatal báró megérkezett. Még eddig alig vált-hattam vele néhány szót, mert a szokásos bemutatás után azonnal Gizella szobájába hivatattam, ki hirtelen rosszul lett. Így tehát csak külsejét irhatom le ez uttal; jelleméről való észleleteimet jövő levelemben fogom veled közölni.

Zoltán báró valóban igen szép férfi Magas nyulánk természetű, nemes, előkelő mozdulatokkal. Gyönyörű szőke haja természetes fürtökben hull alá magas homlokára. Sötétkék nagy szemei lelki jószágot látszanak visszatükrözni. Huszonhárom éves, de harmincznak hinné az ember; nem azért, mintha korán „vénült” lenne, de erőteljes, férfias termete megérett korra mutat.

Nem tudom miért, de reám az első perczben különös benyomást gyakorolt, a mit eddig még egyetlen férfi látásánál sem tapasztalték. Nem folytathatom tovább, mert épen most jelentette ki az orvos, hogy Gizella vesztélyesen beteg s csak gondos ápolást meg-lét menthető meg élete.

Sietek ágyához. Mig teljesen fel nem épül, ne várj levelet szerető

Ilmádtól.

IX.

Zoltán báró levele gróf V. Aladárhoz.

Pusztasáros, jul. 25.

Kedves Barátom!

Már öt hete, hogy nagybátyámnál vagyok Sároson, a hova anyám egészségi szempontból küldött. Mint tudod, anyám azt hiszi, hogy tulságosan hamar fejlődött testalkatom nem felel meg koromnak; év-ről-évre üdülő helyeket jelöl ki számomra, távol a nagyvárosok zajától.

En szívesen egyezem e kívánalmába. Hisz a nagyvárosi élvek nem bírnak rám vönzerővel . . . Lelkem magasabb vágyak után törekszik; a velem egykoru ifjak kedvteléseitől undorral fordulok el, kik már huszonkét éves korukban nem tudnak lelkesülni semmi szép és nemes iránt s cynismussal gunyolnak mindent, mert már az unottságig üritik az élvek serlegét. S ifjuságuk üde virágait önnmaguk dobák a mo-csárba.

Az ily sápadt arczu fiatal „vének” nem ismerik a tiszta szellem menyei üdvét, de nem is akarják ismerni, mert nekik csak élv kell. . . . Nem törődnek azzal, hogy az tiszta forrásból ered-e vagy mocsáros, piszkos pocsétából. Hisz a legtisztább, a legszentebb érzés csak maguk dobják a mocsárba, ha egyszer már beszennyezték!

ha nem vesztették is el a bizalmat általában, de egyes oly kérdés miatt, melyet vagy lényege vagy politikai hordereje miatt szükségesnek tartottak, de létesíteni nem bírtak, távoztak. De vajjon nem fogja-e minden önértékes pártra és önértékes kormányférfiúra ezt az elválást lehetetlenné tenni vagy legalább is nehezíteni s mindenesetre nagyon késleltetni, ha oly viszonyok állának fenn, hogy azt lehetne mondani, hogy megfélemlítve távozott el helyéről. És hogy mit csinálnak azok az urak: ez az ő dolguk; hanem azt hiszem, hogy legalább egyet méltóztatnak velem érteni, hogy ha nemcsak a képviselőházban, de az országban is oly jelenségek mutatkoznak újra, a szabad-elvű párnak egy újabb kötelessége támad: megvédeni az ilyen támadások ellen az ország alkotmányát, a törvényei iránti tiszteletet s nem engedni, hogy az országnak 1867. óta élvezett, annyi jót előidézett belbékeje felzavartassék.

És most, mielőtt az eddig mondottakkal kapcsolatban poharat emelek, engedjék meg, hogy még egy kérdéssel szóljak, mely az ország összes lakosságát méltán foglalkoztatja. Midőn azonban azt teszem, mindennek előtt a legerősebb meggyőződéssel és kétségtelen tényekre hivatkozva állítom, hogy mindazon vádak, melyek felhozatnak, mintha a mai magyar adminisztráció corumpált és oly rossz volna, mint némelyek hirdetik, teljesen valótlanok. Hiba van nálunk is. Egyes visszaélések történnek mi nálunk is. Ezt tagadni nem lehet. De hibák vannak mindenütt és míg emberek fogják vezetni a közigazgatást, lesznek hibák minden rendszer mellett. De azt kérdezhetné valaki, hogy ha nekem ez a meggyőződésem és ha hozzáteszem, hogy a feladat mindig az: a hibát javítani, a bünt szigorúan büntetni, mi az oka tehát, hogy hajlandónak nyilatkoztam, hogy az eddigi tisztviselő-választási rendszeren változtassunk? Midőn belügyminiszter lettem 1875-ben, kimondottam, hogy jó adminisztrációnak kell lennie s azóta mindig azon igyekeztem és itt ismét csak a törvénykönyvre hivatkozom, hogy adminisztrációnk hiányai törvényhozási úton, a hiányzó legégetőbb törvények pótlása által javíttassanak. De egy körülmény iránt nem hunyhattam szemem. Már 1881-ben — és lesznek talán, kik emlékeznek reá — kifejeztem aggodalmaimat, hogy jöhet idő, midőn az arra képzett és magukat azon pályára szánó egyének hiánya miatt kénytelenek leszünk ezen rendszertől eltérni. Ezt mondtam én az idén májusban a képviselőházban is azon beszédemben, melyről ugyan azt állították, hogy épen az ellenkezőt mondtam, — és még a napokban is olvastam — t. i. azt, hogy ezt nem mondtam. Én 1881. után, és itt ismét az azóta alkotott törvényekre hivatkozom, igyekeztem, kísérletet tettem ezen bajnak orvoslására, de azt hiszem, hogy ezen bajon országszerte törvényhozásilag nem lehet segíteni. Megmondom miért. Ma már a közigazgatás, ép úgy mint bármely más pálya, maga egész

Most még jobban gyűlölöm az ily könnyelmű léha ifjakat, mióta nagybátyám elmondá első nejétől való elválása okát. Itt ugyan nemcsak a férfi vétkes hanem a nő is, mert nagybátyám meggyőződött, hogy már máskor is bemocskolá e nő a házasság hófehér liliumát . . .

A nő elválva, Párisban él; könnyelmű életét Ledvese pedig dicsekedve beszéli el barátainak, hogy ő a botrányt egész elválásig vívte, csupán unalmából. A vétkesek nem bűnhődnek azért, hogy egy család boldogságát megsemmisíték, de egy ártatlan, jó lelkű nő szenved általuk: nagybátyám második neje, Ilma.

Ilma bárónő a nők legjobbjika; ő csak boldogságát akarja a szerencsétlen családnak. Őszinte szeretettel közelített mostoha gyermekeihez, de azok gyűlölettel fordultak el tőle.

Ha láttad volna, mint ápolá e mostoha anya beteg gyermekét! Éjjel-nappal ágya mellett őrködött s csak gondos ápolásnak tulajdonítható, hogy életben maradt. S mi lett a jutalom a sok álmatlan éjért? Azt hiszed szeretet? Oh, nem! A mint az értelem megjött a kis agyban, a gyűlölet is visszalopódzott a gyermek szívébe s a legkeserűbb szavakkal jutalmazá a szegény jó Ilmát.

Nem tudom, mi vonzza Ilmához lelkemet, a sajnálat-e, vagy a szeretet? . . . De ha közelében vagyok, egy kimondhatatlan érzés remegteti meg szívemet . . . Ilyenkor úgy szeretném hullo könyveit leletörölni!

Mindent, oh mindent oda adnék érte, csak boldognak látnám e szenvedő angyalt . . .

Még egy pár hónapot töltök itt, addig megkísértem a kiengesztelődést anya s gyermekei között. Ha sikerülend, akkor talán boldog lesz Ilma s általa szerető barátod is

Zoltán.

(Folytatása következik.)

emberét, annak összes idejét kívánja és a mellett oly mint bármely más hivatalnoktól az államnak. Ha ez bonyolódottak ma már a közigazgatási kérdések, hogy oly képzettséget kell követelni a közigazgatási tisztviselőtől, így van: vajjon lehet-e csodálkozni azon — nem szölok az idősebbekről, kik megszokva ezen rendszert, belé éltek, belé találják magukat és hiven teljesítik kötelességüket, — ha a fiatalabb nemzedék hosszú tanulmányai után, mert egész tanulmányát ez fogja, igénybe venni, és neki erre kell családja alapítása lehetőségét bázisozni, nem ezt a pályát választja, s melyen nem biztos, hogy megmaradhat jó magaviselet mellett élethossziglan, de a melyen még ha erre kilátása volna is, a fokozatos és érdeme szerinti előmenetelről szó sem lehet. Ebben rejlik oka annak, a mit nem lehet tagadni, hogy az ország nagy részében oly állapot uralkodik, hogy nem lehet például, hogy csak egy jelenséget említsék, a gyakornokok helyeit állandóan és folytonosan betölteni, ez az oka tisztelt barátaim, a miért kénytelen vagyok belátni, hogy ezen rendszerrel tovább haladni nem lehet. De midőn ezt saját indokomként mondtam, mindenekelőtt kötelességem kijelenteni, és itt már azt hiszem, a kormány összes tagjainak a nézetét fejezem ki, hogy nem csak a tisztviselők kinevezésében áll a reform és ezzel minden megvan.

Ez az egyik. A másik megint az, hogy nincs senki a kormány tagjai közt, a ki azt akarná, hogy ezáltal most már a törvényhatóságok önkormányzata, azoknak politikai összes hatásköre megsemmisíttessék. Mondom, senki. Sőt én épen azt hiszem, és úgy tudom, hogy kormány összes tagjainak nézetével is találkozom, ha azt mondom, hogy mi óhajjuk a törvényhatóságoknak hatáskörét még alkotmányvédő minőségükben is fentartani, sőt az adminisztrációból sem kizárni, hanem a tisztviselők választása helyett a területén levő összes hivatalnokok, tisztviselők által vezetett adminisztráció felett sikeres, folytonos, állandó ellenőrzést biztosítani. Ha gyanúsításnak is veszik valahol, nem azért mondom, mert városi képviselő vagyok, hanem mert az természetes, hogy míg a jogkörre nézve a város és a megye egyforma, addig a szervezetre nézve a városi törvényhatóságoknak, melyek községek is, sok írásban eltérő és szabadabb mozgást kell engedni.

És még egyet teszek hozzá, hogy nem tartja senki közülünk, hogy csak a kinevezésben fekszik a reform, mert ez csak egyik része szerintem és azt hiszem, a kormány szerint is szükséges, elkezdve a kis községekben, keresztül dolgozni az egész rendszert, megállapítani a fellebbezési formákat, tisztába hozni a fellebbezések zavaros kérdéseit, a melyek egyik nehézségét képezik adminisztrációknak.

Ezen kívül létesíteni kell egészséges alapokon nyugvó közigazgatási bíráskodást. Ki kell dolgozni a közigazgatási rendszert a maga egészében, és kivéven a közigazgatási bíráskodást, továbbá még egyet, a mit lehet és a miről később szölok, nem lehet egyes részletekkel külön meglepetésképen a törvényhozás elé jönni, hanem össze kell állítani az egészet, meg kell határozni azt is, mibe kerül, azután megbeszélni az ország legkülönbözőbb részeiből összehívott gyakorlati férfiakkal és csak azután állapíthatja meg a kormány véglegesen javaslatait és csak akkor midőn ily módon az egész nemzet megismerkedett a dolog minden részletével és lényegével, szabad a törvényhozás eldöntését kérni. Mert ma is azt mondom, a mit az idén új év napján jeleztem, hogy az adminisztráció reformja jó hatású, hasznos csak úgy lehet, ha akkor lép életbe, midőn annak czélszerűségéről az egész nemzet meggyőződött.

Tudom, azt fogják mondani: ez megint elhalasztás, szép szavakkal megigérik, de nem teszik. Hát nem teszik! Hát nem az! Ez uraim a nemzet által méltán támasztható követelés kielégítése, a mely alól kibúvni annak, a ki nem saját eszméjét akarja minden áron keresztülvinni, hanem nemzetét akarja boldogítani, nem lehet. Azonban azt is mondhatom, a mit jeleztem, hogy a közigazgatási bíráskodásról szóló javaslat és még egy, t. i. a községek rendszetéről szóló, már ezen ülésszak alatt benyújthatók lesznek, mert ezek eszméje, kivált az első, sokkal megéretebb és felhasználásával a részben máris meglevő, bár sokak által igen lenézett, de az életben bevált intézmény megvalósítható lesz úgy, hogy az egész nagy rendszer felépül, ez abba minden akadály nélkül beilleszthető lesz és e mellett a jogbiztonságot az adminisztrációban haladék nélkül megadja.

A másik, a mit mondani akarok az, hogy a kormány feladatának fogjatekinteni, a javaslatoknak, mind ezekre való tekintettel, lehetőleg gyors, de nem elhanyagolható elkészítését, melyeknél még sok más kérdés is fel fog merülni, mert nem lehet mellőzni pl. az

egyes törvényhatóságokban lévő nyugdíjintézeteket, nyert jogos nyugdíjigények kérdését, sőt még tovább megyek, nem lehet mellőzni azt sem, hogy a ki a fennálló törvény alapján hat évre megválasztott, annak jogos igényei miképp és mi módon nyerjenek kielégülést.

Mindezek oly kérdések, melyeket együttesen kell megoldani és melyeknek összesége iránt kell, hogy a nemzet felvilágosítást nyerjen, — mielőtt határozná. Ismétlem, a munkának a legnagyobb erélylyel meg kell indulnia és meg is fog az előkészítő munka indítani. Most pedig bocsánatot kérek, hogy tisztelt barátaim türelmét ily hosszasan igénybe vettem. E tárgyak olyak, melyekről még sokkal hosszabban lehetne és ha lehetne, talán kellene is szöloanom.

Engedjék meg, hogy én is emeljem poharamat mindazokért, kik el vannak határozva, Magyarország alkotmányos jogait, a törvény iránti tiszteletet az országban mindenkivel szemben megvédeni, emelem poharamat azokért, kik el vannak határozva, a szabadságot megvédeni azokkal szemben, a kik a szabadság fegyverével visszaélnek, mindazokért, kik visszagondolva az előbbi időkre és belátva azt, hogy 1867. óta az egyetértés és béke mit eredményezett Magyarországon, készek megvédeni a nyugalmat, az osztályok és felekezetek közti egyetértést, szemben minden támadással, legyen az bár az idealizmus nevében intézve is. Emelem poharamat azokért, kik érezve fontosságát annak, a mi hála Istennek, ma nagyban és egészben megvan, hogy a magyar nemzet összes tagjai és a hadsereg jó létben és egyetértésben éljenek, készek az egyetértést megvédeni minden, bárhonnan jövő támadás ellen is. — Midőn ezekért emelem poharamat tudom, — hogy a magyar nemzet órási többségeért emelem, de tudom azt is, hogy emelem, Nagyvárád város összes lakosaiért, kik a múltban is megtették mindent ha a haza érdekeit, jogát, alkotmányt és a törvényt kellett megvédeni és megfogták tenni most is mindent, ha az ellenség talán más oldalról kopogtatná is.

Én tehát rövid szavakban, de lelkem legmélyéből kívánom, hogy Nagyvárád város lakosait összesen és egyenként és úgy, hogy városuknak, szabad mondanom: városunknak felvirágzásában gyönyörködhesenek, az uristen sokáig éltesse!

Külföldi szemle.

Brassó, 1889. okt. 4.

A külpolitika legérdekesebb s a figyelmet leginkább lekötő mozzanata még mindig a makacs Natália. Erre nézve következő következtetelen hireink vannak:

A királyné jelenléte nagyon keveset változtatott a szerb főváros külső képén. Az izgatottság elmúlt, Belgrád megint olyan, mint rendesen volt. Eddig nagyon sok látogató jelentkezett Natália királynénál, s a legtöbb be is jutott a királyasszonyhoz. Köztük volt Horvátovics tábornok és Gruics Szava miniszterelnök, a ki az egyezkedési tárgyalások vezetésével van megbízva. A miniszterelnök látogatása nagyon rövid ideig tartott, mert a királyné megmaradt ismert álláspontján. Gruics miniszterelnök kifejtette, hogy a regensség és a kormány minő állást foglal el a királynéval szemben s megmagyarázta, hogy az alkotmány 72 szakasza feltétlenül megköveteli ez irány megtartását. A királyné nagyon tartózkodó maradt a miniszterelnök fejtegetésével szemben s azonaj másról kezdett beszélni. Az ifjú királylyal való találkozásra vonatkozólag a miniszterelnök kijelentette, hogy a találkozás Milán király határozott engedélye nélkül semmi esetre se fog megtörténni.

Persiani orosz követ is meglátogatta a királynét, utóbb pedig valamennyi külföldi képviselő, kivéve a németországit, átadta a névjegyét a királyné lakásán. Ott volt a királynénál a belga, a francia, az olasz, az angol és az osztrák-magyar képviselő, de Bray gróf, a német követ feléje se nézett. Azok a hírek, melyek szerint Risztics regens és Mihály metropolita az első közt voltak, kik a királynét meglátogatták, nem felelnek meg a valóságnak. Ama körülmény, hogy a királyné feltétlenül visszautasított minden kiegyezést czélzó ajánlatot, s nem volt hajlandó engedékenységre daczára, hogy Risztics regens mindent megtett, hogy erre bírja, természetessé teszik, hogy Risztics mint regens és a mint a királyné régi barátja sértve érzi magát, s ezért nem is akar a királynénál látogatást tenni, és a tárgyalások vezetését Gruics kormányelnökre bízta.

Risztics magatartását a mérsékelt és részrehajlatlan körökben korrektnek tartják.

A tárgyalásokat a regensség és a királyné között a Sándor királylyal való találkozásra vonatkozólag dr. Dokics államtanácsos vezeti, a ki Milán királynak bizalmas embere, s folytonos távirati összeköttetésben van a királylyal. Azonban a tárgyalások még nem vezettek kedvező eredményre, de azért remelik, hogy Nátalia királyné a Belgrádban való állandó tartózkodás tervéről le fog mondani.

A szerb skupesina választás végeredménye általános meglepetést okozott. Maguk a radikálisok se vártak 102 kerületet s nem hiték, hogy csak mindössze 15 kerület jut a liberálisoknak. Ezek tökéletesen le vannak verve. Mindössze volt 254,000 szavazó, ezek közül szavazott 180,519 még pedig 158,895 radikális és 21,824 liberális.

A boulangisták vezetői visszavonuló félben vannak. Boulanger a pótválasztások után Egyiptomba akar utazni, hasonlóképen Rochefort is; Dillon gróf pedig Amerikába készül. Állítólag Boulanger nem érintkezik többé Rocheforttal. A pótválasztásoknál sincs legcélszerűbb kilátásuk sem a győzelemhez, Boulanger és Dillon némi magánvagyonot megmentettek a hajótöréstől, de a boulangista pénztár teljesen üres. Az utolsó csekélyebb összegeket a párisi gróf adta, de ő is kijelentette, hogy több áldozatra nem hajlandó. Több boulangista jelölt nem is lép fel a pótválasztásoknál, mert nincs pénz még plakátok nyomtatására sem.

Furcsa fényt vet a németországi pártviszonyokra a német hivatalos lap egy közleménye. — Ez ugyanis nemhivatalos részében közli, hogy a császárnak tudomására jutván a „Kreuzzeitung“ szeptember 26-iki cikke, nagyon rosszalta az abban kifejezett politikai nézeteket s a más frakciók ellen intézett támadásokat. A császár egy pártnak sem enged meg, hogy úgy lépjen föl, mintha legfelsőbb helyen egyedül reá hallgatnának. A császár célszerűtlen tartja a parlamenti életre nézve, ha az államfentartó pártok megegyezésre jutnak és egymást kímélik és ennél fogva a császár félreérthetetlenül kifejezte rosszallását a „Kreuzzeitung“ támadásai és insinuatívái felett. A császár a kartelt megegyezőnek itéli a kormány alapelveivel és a politikai fejlődéssel s azt a módot, melylyel a „Kreuzzeitung“ a kartell ellen fordul, nem tartja összeegyeztethetőnek az uralkodó személye és az alkotmányos institutiók iránt tartozó tisztelettel.

A brassói magyar dalárda.

(Vége.)

A mi pedig ama különös okot illeti, hogy t. i. a pártoló tagok közönyössége a vezetőséggel való elégedetlenségben rejlik, legyen szabad egyszerűen csak annyit jegyezni meg, hogy ez a régi nótá újabb kiadásban, de mindig ugyanazon szerzőtől, egy cseppet sem fogja a vezetőség ügyeskedését lohasztani s az ön el Comp nevetséges s már nagyon is elkoptatott akadékoskodásából egyebet józan észszel kisütni nem lehet, mint azt, hogy bizonyos őszinte pártolóknak vezérségre válik a foguk, pedig ha már mástól nem is fogadják el a jó tanácsot, megszívlelhetnék azt a mondat, melyet ön is használt, hogy t. i. a társadalmi betegségek legtöbbje onnan van, hogy egyesek tulsúlyra akarnak emelkedni az összesség — jobban mondva — az ügy rovására.

En részemről teljesen megnyugtathatom önt t. pártoló ur! együtt elégedetlen társaival, hogy mihelyt a működő tagok, mint egyedül illetékesek, részéről nyilatkoznék ezen emlegetett elégedetlenség, s pedig öök elég önnállók és önértetek arra, hogy hasznavehetlen embert élükön ne tűrjenek, a jeleni vezetőség azonnal elhagyja helyét, melyen ez idő szerint közbitio, nem vezérségi viszketeg, hanem az ügy igaz szeretete vezérel, mi tudjuk s gyakoroljuk, hogy egy közlegény őszinte akarattal többet használhat az ügynek, vezér legyen az, működő vagy pártoló, a ki kákn is csomót keres.

„Nem látták-e a debreczeni dalárdát, hogy ott az elnök is a pártoló tagok közül való?“ s hogy Kolozsvárt elnök és alelnök is csak pártoló tagok? mondja tovább őszintén. Már hogyné láttuk volna, mikor láttuk! Hát ön t. uram nem látta, nem hallotta, hogy mikor a kolozsvári dalárdák estélyi rendeznek ott elkezdve a legnagyobb állam hivatalnokai lak-

az utolsó kis iparosig mindenki odasiet az estélyre élvezni, szórakozni, epíteni, javítani; nem látták-e, hogy a debreczeni dalárdával egy egész sereg nő és férfi-közönség jött, hogy még az utazás kellemetlenségeiben is támogassa, védje, lelkesítse azt az együletet, a mely és a melyhez hasonló a művelt világban kulturintéz ménynek van elismerve.

Nem olvasott-e arról a lelkesültségről, a melylyel egy a kolozsváriakat, mint minden más Szegeden levő dalárdát várták és fogadták otthon. Vagy nem figyelte-e meg helybeli idegen ajku testvéregyleteink estélyeit, azoknak látogatóit, hogy mennyi érdeklődéssel, nemes büszkeséggel vallják magokénak azt a dalárdát, s mennyire becsülik annak működését, munkásságát.

Uram! valamint dobbal verebet fogni, úgy hirlapi akadékoskodásokkal a dalárdát sem lehet pártolni.

„Mindkét áldozat — t. i. az évi 3 frt s ezért 6 belépti jegy, és hetenként kétszer 2 órán át ott hagyva a családot tanulni, — egyenlő, azért a jogoknak is egyenlőknek kell lenni.“ Így okoskodik a mi őszinténk. Már bocsánatot kérek uram, hanem ezt a kifuzamodot logikát nem értem. Ugy tanultam, úgy is tudom, hogy egyenlő jogokat egyenlő kötelesség teljesítése ad. Vagy mit mondana pl. az a szerkesztő, a ki nek vállain nehezedik egy lap szerkesztése, kiadása, ha az olvasó közönség egy szép reggel azzal állitana be hozzá, hogy: ámbár uram te dolgozol, fizetsz, fáradsz, hanem én is olvasok, tanulok is az olvasásból s így jogaink egyenlők lévén, osztoszkodj velem jövedelmeidből.

Ugy-e uram: igazán nevetséges volna ez a rendszer, alias közönség. Abból kell t. uram! ambíciót csinálni, hogy erőink s tehetségeinkel jóakarattal támogatassuk intézményeinket, s ne mindig a vezérségre törekedjünk.

Ezekben kívántam a szőnyegen lévő kérdéshez én is hozzá szólni s megvilágítani, miszerint ön t. őszinte pártoló ur! vagy nem épen olyan őszinte a mint írja, vagy nem ismeri a dalárdának multját s jelenét alaposan.

A baj nem a vezetőségben, nem a pártolók csekély számában, nem az anyagi szegénységben rejlik, hanem abban, hogy a pártoló tagok igen nagy része — tisztelet a tisztelendőknek — oda dobja évenként azt a megsajnál három forintot, mint kegyelem falatot az együletnek, azt gondolván hogy ezzel úgy társadalmi, mint hazafiúi kötelességének gazdagon eleget tett, aztán az előadási termek üresek, közönségünk mindenüvé elérkezik, csak épen a dalárda estélyeire nem.

Nem az anyagi támogatás hiányzik t. uram! sokkal rosszabb napjai is voltak már a magyar dalárdának e tekintetben, mint a maiak, azért nem volt a brassói magyar társadalomnak olyan rétege, a hová működni, fényt adni be nem vitetett volna, s ő ment, cselekedett, mert érezte, hogy kötelességeket vállalt magára, kötelességeket melyeket hazája és nemzetisége rótt rá. És mi a jutalom? mi az elismerés, méltánylás?! Üres ház, hideg közöny, részvétlenség. Mi t. uram! erkölcsi támogatást kérünk, ezt követeljük felémelt fővel; mi azt várjuk önöktől, hogy fejtsenek ki nemes érdeklődést a nemes ügy iránt, azt várjuk, hogy estélyeinkre minden magyar emner ember eljöjjon, velünk enyűtt igyekezzék megvalósítani hazafias célunkat, melyre nézve mint őrség állhatatánk hazánk e végpontjaira, ekkor az a lemoshatatlan szégyenfolt nem fog bekövetkezni magyarságunkra. S ha bekövetkezik, ki vagy kik lesznek okai?! . . . Tegye szívére kezét, onnan igaz feleletet nyerend.

Az erkölcsi támogatás hiánya a legnagyobb és egyedüli baj, hiba s a mig ez helyre nem hozatik, addig ne várja, ne kívánja senki, hogy erkölcsi alapon álló egyesület üres falaknak énekeljen. Nekünk is van önnérzetünk.

Józsa Mihály,
ev. tanító.

Helyi és vidéki hírek.

Ő felsége nevenapját csendben, egyszerűen, de meghatóttan ünnepelte tegnap az egész ország. Városunkban is ünnep volt ez: a rom. kath. plebeniátemplomban ünnepi mise volt az összes magyar iskolák, tanári karok, a Brassóban állomásozó katonaság tisztikarai s hatóságok részvételével, melyen minden igaz hazafi fohászzkodott a menyei atyához áldásért felséges királyunkra.

Ferencz-napja Brassóban. Az állami népoktatási intézetek tanári és tanító-testületei Koós Ferencz kir. tanfelügyelőt és Orbán Ferencz igazgatót — mint minden évben — ez évben is névök napja alkalmával siettek üdvözölni. Orbán Ferencz előtt a reggeli órákban Végő Mátyás fejezte ki a lelkiismeretes igazgató és szeretetreméltó ember iránti ragaszkodását testüle-

tének. — Koós Ferenczet Orbán igazgató üdvözölte a brassói állami elemi, középipari és köz. kereskedelmi isk. tanítók és tanárok nevében. — Ugyanekkor Bede Dániel is meleg hangú szavakban emlékezett meg érdemekben dus tanfelügyelőnkéről, a megyei hivatalos tanítók testülete választmányának szeretetét és bizalmát lelkes szavakban tolmácsolva. — Maguk a tanítványok sem maradtak el szeretett igazgatójuk üdvözlésében: az állami elemi és polg. isk. leány-tanulók csinos matinét rendeztek Orbán igazgató tiszteletére, hol éneket, szavallatot és zongorát hallhattak a jelenlévők. Megyénk tanügyének és társadalmának ezen két kitűnő s lankadatlan buzgalmu tagja: Koós Ferencz kir. tan. tanfelügyelő és Orbán Ferencz igazgató urak fogadják a mi legőszintébb üdvözlésünket is.

Október 6. A kegyelet ünnepét üli holnap a magyar nemzet: a 13 aradi vértanu emlékét. Legyen aldva emlékü, még csak egyetlen magyar lakik e hazában!

Uj kamarás. A király bethleni gróf Bethlen Aladár földbirtokosnak a kamarási méltóságot díjmentesen adományozta.

Közvacsora. A brassói magyar protestáns négyelet ma este tartja az „Europa“ nagy termében már többször jelzett közvacsorát. E négyeletnek mindenkor kitűnően sikerült estélyei biztosítják ennek is fényes sikerét. Mindazonáltal nem mulasztathatjuk el, ismételtén ajánlani azt a t. közönség szíves figyelmébe.

Magyar színészet. A tegnapielőtt előadott Jókai féle darabról, a színlap már előzetesen kijelentette, hogy „kitűnő színmű“, a közönség azonban, ha következtetni akarunk az előadás folyama alatt tanúsított magatartásából, inkább perplex volt, mint elragadtató. Az elfogulatlan ítélt „Milton“-ról azt mondaná, hogy szakasztott mása Jókai többi darabjainak, azaz: meseje phantastikus, merő képtelenség, s jellemzése — ha ugyan van e szónak itt egyáltalában értelme — fogyatékos. A darab még Budapesten is, dacára a nemzeti színház kitűnő előadásának s a legnagyobb foku reclamnak csak egynehányszor adott, és azóta végleg letűnt a műsorról. Jókainak különben, mint regényírónak, oly előkelő neve van, hogy egy néhány nem sikerült színmű nála alig jön számba. A darabról különben akármilyenek is legyenek a különböző vélemények, tény, hogy a czimszerepben megismerkedtünk a társulat igazgatójában egy kiváló színésszel, ki átgondolt alakításával különösen a darab első felvonásában, mielőtt még kifaradt volna, aratott megérdemelt sikert. Meg kell még említenünk Rónay Karolát, ki igen értelmesen szavalt, Kömlejt azon ügyességért, melylyel kis szerepében is a figyelmet magára vonta s szerepének terjedelméért Kovácsot. — A tegnap színrehozott operette-ről, Konti behízelgő zenéjű „Eleven ördög-ről“ idő s tér hiányában csak röviden emlékeztetünk meg. Petrovics Ilka a czimszerepben üde, feszitlen játékkal s szép hangjával elragadta a közönséget; kitűntek még ugyancsak énekekkel s játékkal Feketének, s jóízű, humoros alkotásával Kömlejt. Az előadás a társulatnak mindenben (a ki nem elégitő karok kivételével) dicséretére válik s mely már azon törekvésénél fogva, hogy minden jogos igénynek megfelelő előadásban lehetőleg újdonságot hozzon színre, megérdemelné a közönségnek a jelenleginél nagyobb számú támogatottsága által nyilvánuló pártfogását. Ma Barthóknak új színműve „Thurán Anna“ kerül előadásra.

Visszautasított szabályrendelet. A belügyminiszter visszautasította Brassóvárosának a fafűrészszekre vonatkozólag alkotott szabályrendeletét, mert a fafűrészszek nem ipar, hanem napszám s mint ilyen nem korlátozható.

Kálvinista zsinat. Soha talán még oly viharos és izgatott gyűlése az erdélyi ev. ref. egyházkerületnek nem volt, mint a f. hó 5-én kezdődő idei közgyűlés. Általános érdeklődést köcsönöz annak első sorban a főgondnok választása, mely állásra valószínűleg egyhangulag gróf Bethlen Gábor választatik meg. Az izgatottság oka a Bethlen főtanoda, melynek Nagy-Enyedről Kolozsvárra leendő áthelyezése iránt Szász Béla tett javaslatot. E miatt elkeseredett közdelem foly hetek óta, úgy hogy e közgyűlés — akárhogy dőljön is el a kérdés — nagyon káros következményeket fog maga után vonni. — Bizony kár volt, ily ügyet annyira bolygatni!

Rendőri hírek. (Öngyilkossági szándék.) A rendőrség egy helyben tartózkodó pincérleánynál nagyobb mennyiségű cnyankalit talált. A megejtett vizsgálat rendén kiderült, hogy e mérget egy kolozsvári gyorsfényképszéknél alkalmazásban levő segédőtől kapta, állítólag hogy azzal öngyilkosságot követhessen el.

Jutalomjáték. Hétfőn Kömlejtnek, Miklósy szin-társulatá jeles tagjának jutalomjátékául Sulivannak ope-rettje „Mikadó“ adatik.

Fatális sajtóhiba volt lapunk mult számának „A brassói magyar dalára“ című cikkében: a 3 oldal 1-ső hasábjának 60 ik sorában ugyanis a „pártoló közönségnek részvétlenségét“ helyett ez áll: „pártító közönségnek stb — a mit ezennel helyreigazítva, a t. olvasó elnézését kérjük.

Társzerkesztők:

— Nagy-Küküllőmegye részéről Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőmegye részéről Gyöngyösi István (D.-Szent-Márton)

Feladós szerkesztő: Csikvári János:
Szerényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Sz. 19542/2880. Brassó várm. alispánjától.
Hirdetmény.

Brassó vármegye törvényhatósága köz-
igazgatási és gyámhatósági hivatalának
1890. évi költségvetési előirányzata az ál-
landó választmánynak mai napon tartott
ülésében hozott határozata folytán az 1886.
évi XXI. t.-cz. 17. §-a értelmében köz-
szemlére kitétetett és 15 napon át az
alispáni hivatalban a hivatalos órákban
bárki által betekinthező.

Brassó, 1889. szept. hó 25-én.

Roll Gyula,
kir. tan. alispán.
(384) 3-2

Szám 3504.—1889.

Hirdetmény.

Lemondás folytán megüresedett
szász-budai köjergyzői állás betöl-
tése végett f. évi október hó
22-ig pályázatot nyitván, erről a
pályázni kívánókat azon megjegy-
zéssel értesitem, hogy folyamodványa-
ikat szabályszerűleg felszerelve, ne-
vezett napig annál biztosabban ad-
ják be, mivel később érkezők figye-
lembe vétetni nem fognak.

A választás Szász-Buda köz-
ségében f. évi október hó 13-ára
d. e. 10 órakor tüzetik ki.

Köhalom, 1889. szeptember 28.

A járásfőszolgabíró:

(382) 3-3 Balthes, s. k.

Sz. 2199.—1889. telekkvi számhoz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi kir. járásbíró, mint te-
lekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy
sz.-udvarhelyi *Ugron Gábor* végrehajtható
nak, a-rákosi *Gáspár Tamás és társa*
végrehajtást szenvedők elleni 3206 frt 40
kr. tökéltétel és járulékaik iránti vég-
rehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbí-
ró területén lévő az alsó-rákosi ha-
rán fekvő, az alsó-rákosi 18. számú te-
lekjegyzőkönyvben az A + 1337. hr. sz.
és Zsigmond András ifj. és neje Zsigmond
Mavi szül. Tamás tulajdonául bejegyzett
ingatlanra 52 frtban megállapított kikiáltási
árban; továbbá az alsó-rákosi 123. sz.
tjz. könyvben az A + 1—39. rend. és
541, 542, 658, 853, 1093 $\frac{1}{2}$, 1450, 1453,
1771, 1793, 1921, 1973, 2054, 2064,
2078, 2436, 2516 $\frac{1}{2}$, 2716, 2874, 3459,
3673, 3790, 3842, 3954, 3969 $\frac{1}{4}$, 4065,
4132, 4435, 4844, 4970, 4975, 5191,
5598, 5651, 6021, 6028, 6032, 6141,
6144, 6289, 6292, 6425. és 6453 hr. sz. in-
gatlankból Zsigmond András illető egy-
negyed részére 172 frt 75 kr kikiáltási
árban; az alsó-rákosi 476. sz. tjz. kö-
nyvben az A + 6043, 6044, 6045
hr. számú birtokból Zsigmond András ille-
tő egyhatod részére 40 forint kikiáltási
árban; az alsó-rákosi 585. számú
tjz. könyvben az A + 1—38. rend. és
657, 854, 1050, 1095 $\frac{1}{2}$, 1196, 1403 $\frac{1}{2}$,
1404 $\frac{1}{2}$, 1449, 1452, 1770, 1792, 1922,
1974, 2053, 2065, 2079, 2437, 2717,
2875, 3460, 3674, 3791, 3843, 3955,
4066, 4133, 4436, 4845, 4971, 4974,
5192, 5597 $\frac{1}{2}$, 6022, 6027, 6031, 6141,
6145, 6290, 6293, 6424. és 6454. hr.
számú és isk. Zsigmond András, kiskoru
Zsigmond Sándor Kertész Mihályné, Gyerkő
Andrásné, Fazakas Andrásné, kisk. Füzi
Mihály és kisk. Füzi József tulajdonául
bejegyzett ingatlanokból azon fele részére
melő ifj. Zsigmond András illető 350 frt
kikiáltási árban; és végre az alsó-rákosi
585. sz. tjz. könyvben az A + 490. és 495
hr. sz. és kisk. Zsigmond Sándor tulaj-
donául bejegyzett ingatlanra az árverést
167 frtban ezennel megállapított kikiáltási
árban elrendelte, és hogy a fennebb meg-
jelölt ingatlanok az 1889. évi november
hó 9-ik napján délelőtti 9 órakor Alsó-
Rákos község-házánál megtartandó nyil-
vános árverésen a megállapított kikiáltási
áron alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozók tartoznak az
ingatlanok becsárának 10%-át készpénz-
ben, vagy az 1881. évi LX. törvényezikk
42-ik §-ában jelzett árfolyammal számí-
tott és az 1881. évi november hó 1-én
3333. szám alatt kelt igazságügyminiszter-
rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképe
értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni

avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-sa
értelmében a bánatpénznek a bíróságnál
előleges elhelyezéséről kiállított szál-
álysze-
rű elismervényt átszolgáltatni.

Köhalom, 1889. szept. hó 2.

A kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság
(388) 1-1 Végh, kir. járásbíró.

Hirdetés.

Tisztelt ügyfeleimnek szí-
ves tudomására hozom, hogy
ügyvédi irodámat
folyó hó 1-től **nagy-utca**
499. szám alatti házomba
helyeztem át.

Dr. Vajna Gábor,
ügyvéd.

KINN KÁROLY

Brassó,

Fekete-utca 385.

(a kaszárnyával szemben)

tisztelettel jelenti, hogy elvállal min-
dennemű a vegyi mosó- s fény-va-
salás terébe vágó megbízásokat,
kérve a n. é. közönség nagymérvű
támogatását.

Minták

minden irányban bérmentve.

Posztó- és divatárukat

az őszi és téli szükségletre, a legol-
csóbbtól a legfinomabb minőségig ma-
gánosoknak is gyári áron, olcsó-
ban mint mindenütt szállít

SCHWARZ MÓR

cs. kir. szab. posztó- s divatgyári raktár

Zwittauban (Morvaország)

3 10 m. teljes öltönyzövet 5 frt 50
3 10 m. erős gyapjuszövet 6 „ 80
3 10 m. erős finom „ 9 „ —
3 10 m. finom „ 13 „ —
3 10 m. legfinomabb „ 15 „ 50
2 10 m. téli kabátzövet, elég egy téli
kabát 5—7. — 9—11 frt s több.
1 70 m. egy teljes daróc-kabát, ter-
mészetes vízmentesség 3 50 frt, 4 50
frt, 5 50 frt s több. 333 6 20

Fekete szövetek szalonruhák. —
Mindennemű posztók. Gyapju-bélés
minden árban 80 krtól felfelé; női
szövetek női ruhák; női-daróc;
nagy kendők himalaya-gyapjából, $\frac{10}{4}$
nagyágban 3 fttól felfelé. Általában
posztó- s divatáruk. Árjegyzék in-
gyen s bérmentve. Szabó urak szá-
mára mintakönyvek bérmentetlenül.

66 35—50

Legolcsóbb,
legjobb

legbiztosabb
s legrégibb

TRÁGYASZER

ezukorrépa, komló, szőlő, burgonya,
len, vetemények, valamint általában
mindennemű mezei termékek számára
mely tartós hatású minden földben,
a mi bizonyítható számos hirneves
mezőgazdasági tekintély nyilatkoza-
tával, — a

concentrált marhatrágya,
(Engrais de boeuf)

melynek nagy szerves szén-sav-, phos-
phorsav- és káli-tartalmaért 60%
szerves alkatrészt mellett kezesség
vállaltatik.

SAXL TESTVÉREK

első cs. kir. szabad osztrák-magyar
concentrált marhatrágya-gyára
Temesváron.

Közp. iroda: Wien, III., Rennweg 20.51.

Minták s rüpatok

ingyen és bérmentve küldetnek.

DR. GUST

antiszeptikus készítményei a fog és száj ápolására, kiválóan **tishti-
tőlag, fenntartólag s erősítőleg** hatnak a szájüreg szerveire.

Ezen készítmények az eddig e célra használt legjobb
anyagokon kívül tartalmaznak még új, kiválóan antiszeptikus, azaz
rothadás ellenesen ható szereket, melyek ellensúlyozzák a fogak
romlását és a foghús megbetegedését.

1 üveg szájjvíz 50 kr. és 1 frt.,
(elégőséges többhöz)

1 doboz fogpor 25 kr. és 50. kr.

1 adag fogpaszta 40 kr.

Főraktár Stenner Frigyes gyógyszerháza az „Arany
oroszlánhoz” Brassóban. 200 11—*)

Legkedveltebb savanyuvíz.

„Répáti” ásványvíz mint legszénsavdusabb és legtisztább égvényes savanyuvíz

eltekirítve rendkívüli gyógyerejétől, melynél fogva kitűnő si-
kerrel használtatik emésztési bajok, étvágytalanság, vesebajok,
idegesség, vérszegénység, hólyagbajok és gyengélkedés ellen,
tartós és kellemes íze folytán mint asztali és üdítő ital is a
leghirnevesebb ásványvizeket jóval felülmúlja.

Szaktekintélyek véleménye szerint, szerencsés vegyi
összetétele és rendkívül dús szénsavas — főleg kétszer szén-
savas nátrium — tartalma folytán a „répáti” savanyuvíznek
nemcsak hazánk valamennyi, de jóval gazdagabb vegytartal-
mával fogva, a leghiresebb hasonló külföldi ásványvizek
is alá vannak rendelve.

Kapható minden nagyobb fűszerkereskedésben, gyógy-
szertárakban és vendéglőkben, nagyobb vételnél

a főraktárban
Giesel G. Brassó.
Színház-utca 321.

(175) 23—24

Legkellemesebb borvíz

A legjobb
Brünni posztókat

szállítja gyári áron

SIEGEL-IMHOF

posztógyári raktár Brünben.

Egy elegáns

őszi v. téli férfi-öltönyre

elég 3.10 méteres, azaz 4 bécsi rőf

hosszu szelvény. 1 szelvény kerül

4 80 frt. közönséges

7 75 frt. finom

10 50 frt. finomabb

12 14 frt. legfinomabb

valódi bárány-gyapjából,

valamint felsőkabát - posztók, se-

lyemmel átszőtt kamarnok, pal-

merston s boy télikabátoknak, pe-

ruvienne s toking szalonöltönyök-

nek, szövetek női ruhák stb.

Jó árúért s pontos szállítást
kezeség vállalatik. (327) 14—20

Minták ingyen s bérmentve.

„ALBINA”

takarék- és hitelintézet brassói fióktelepe
hitelez értékpapírokra

--- román papírokra is ---

azok tőzsdei árfolyamának 85%-ja erejéig, s. p.
ha a kölcsönösszeg fölülhaladja az 100 frtot

(231 d) 8—*

6% kamat

mellett 1000 frton aluli kölcsönöknél azonban
6 $\frac{1}{2}$ % számíttatik.

Bővebb feltételekkel szolgál

az intézet irodája

Brassóban, főter 90. szám a.
naponként 8—2 óráig.